

Валерія Сергіївна ІВАНЕНКО,

магістр спеціальності 015 «Професійна освіта

*(Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської
продукції та харчові технології)»*

Миколаївського національного аграрного університету

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ ЯК СКЛАДОВА ПОБУДОВИ НЕЗАЛЕЖНОЇ ДЕРЖАВИ

Події, які відбувалися в Україні після 24 лютого 2022 року сколихнули весь світ, а особливо гостро постало питання національно-патріотичного виховання молоді. Молодь - це майбутнє України, це фундамент побудови міцної, цілісної і незалежної держави, яка здатна вистояти всі негаразди та перешкоди [1]. Тому роль національно-патріотичного виховання молоді є необхідною та водночас суттєвою проблемою в Україні.

Національно-патріотичне виховання – це почуття гідності, любові та відданості до Батьківщини, виховання поваги до державних символів, батьків, людей поважного віку, турбота про молодше покоління, шанобливе ставлення до минулого країни, традицій та звичаїв, готовність до виконання громадянського та конституційного обов'язку щодо відстоювання національних інтересів та незалежності держави.

Шлях становлення України як самостійної держави був складним і довгим та ознаменований подіями, якими ми маємо пишатися, це затвердження власного синьо-жовтого прапора, державного гербу та гімну [2], рекорд світу у стрибках з жердиною, Помаранчева революція, Чемпіонат Європи з футболу, Революція гідності, антитерористична операція в Донбасі, старт Операції Об'єднаних Сил, вихід країни на європейський рівень.

Війна змінила життя кожного українця, змусила переоцінити пріоритети, цінності, ставлення до життя [3], а тисячі юнаків і дівчат за покликом серця стали на захист Батьківщини, демонструючи своїм прикладом силу духу, відваги, мужності, нескореності та самовідданості. На підтримку військового фронту також стали лікарі, рятувальники, пожежники, волонтери, енергетики, педагоги, які кожного дня ризикують своїм життям, заради життя інших. Робота цих людей дає поштовх визначитися, тим хто на роздоріжжі, не падати духом, тим хто знаходиться в складній ситуації, знайти справу свого життя, яка допоможе країні. На власному прикладі вони

пробуджують дух патріотизму та виховують молоде українське покоління.

Виховання - це планомірний і упорядкований процес, який здійснюється з перших днів життя людини та починається з сім'ї. Батьки - це перший провідник у формуванні цього складного процесу. Вони у свого чергу повинні виховувати в дитини повагу до старших, рідних, родинних традицій, прищеплювати любов до місця, в якому вона народилася та виросла.

Важливу роль у вихованні відіграє дошкільний навчальний заклад, де здійснюється цілеспрямоване патріотичне виховання, знайомство з історією держави, зокрема з назвою та її столицею, державними символами, валютою, народними звичаями і традиціями, вивчення народної творчості, виготовлення народних промислів та творів мистецтва.

Наступний етап - школа. Школа готує до справжнього дорослого життя, її основне завдання - це сформувати у дитини всебічно-розвинуту та свідому особистість. Одним із складників цього є національно-патріотичне виховання, яке втілюється через навчання, спорт, працю, гуртки та культурно-мистецьку, благодійну діяльності, екскурсії.

Заклад вищої освіти створює умови в яких молодь набуває та розвиває розумові, фізичні, наукові, теоретичні, практичні, комунікативні, підприємницькі, навчальні здібності, формує високі моральні якості, патріотизм, національне виховання, суспільну свідомість, здатність розв'язувати складні життєві задачі та ситуації. Університет надає послуги з підготовки висококваліфікованих та конкурентоспроможних фахівців для задоволення потреб України та суспільства.

Національно-патріотичне виховання в університеті здійснюється через органи студентського самоврядування [4], громадські та волонтерські рухи, об'єднання, організації студентської молоді, залучення професорсько-викладацького складу, органи державної влади, місцеве самоврядування.

На жаль, в XXI столітті знецінилася проблема поняття національно-патріотичного виховання, оскільки молодь неправильно розставляє пріоритети, сконцентрована на досягнення швидких грошей, не завжди прагне досягати поставлених цілей, не бажає змінюватися [5], немає чітко визначених планів на майбутнє, неготова відповідати за скоєнні вчинки та злочини, схильна до шкідливих звичок та швидко піддається до впливу інших. Також ця проблема зумовлена військовими діями, оскільки не вистачає коштів,

контингенту, можливостей та бракує часу для здійснення національно-патріотичного виховання.

До шляхів вирішення проблеми національно-патріотичного виховання належать: активне залучення сім'ї та сімейних цінностей; формування свідомої особистості, яка готова захищати незалежність та цілісність держави; залучення молоді до набуття компетентностей та необхідних знань в сфері безпеки і оборони; проведення заходів спрямованих на збереження культурних цінностей та популяризацію культурної спадщини; підготовка і навчання компетентних осіб, які будуть працювати в сфері національно-патріотичного виховання.

Отже, проблема національно-патріотичного виховання молоді є досить вагомою і вирішуваною проблемою, яка повинна проводитися систематично та послідовно, включаючи залучення сім'ї, навчальних закладів, громадських та неформальних організацій, органів державного управління.

Список бібліографічних посилань

1. Курепін В. М. Розвиток громадянських компетентностей дорослих в Україні: проблеми і перспективи під час воєнного стану // Розвиток порівняльної професійної педагогіки у контексті глобалізаційних та інтеграційних процесів : матеріали тез доп. XI міжнар. наук.-методол. Інтернет-семінару, м. Київ – м. Хмельницький, 19 травня 2022 р. Київ ; Хмельницький : Хмельницький національний університет, 2022. С. 55-57. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11720>.

2. Березовська Т. В. Роль і значення університетських музеїв в формуванні громадянської позиції студентської молоді / Т. В. Березовська // Розвиток українського села – основа аграрної реформи в Україні : матеріали Причорноморської регіональної науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу, м. Миколаїв 26-28 квітня 2017 р. – Миколаїв : МНАУ, 2017. – С. 60-62.

3. Курепін В. М. Воєнні конфлікти, як глобальні екологічні проблеми суспільства // Педагогічні інновації : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 28-29 квітня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021, С. 156-158. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9296>.

4. Іваненко В. Вплив євроінтеграційних процесів на роль студентського самоврядування // Молодь, наука, бізнес : матеріали Всеукр. інтер.-конф. здоб.вищ.освіти і мол.учених, 5-6 жовтня 2022 р., м. Миколаїв. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 73-77. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11859>.

5. Іваненко В. С. Цінності та запити сучасної молоді: життєві пріоритети української молоді // Покоління незалежності: ціннісні орієнтири і перспективи : матеріали міжнародної науково-практичної конференції студентів та магістрантів, м. Костанай, 30 березня 2021р. Костанай : Костанайський регіональний університет імені А. Байтурсынова, 2021. С. 737-741. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9255>.

Одержано 05.02.2023

Анна Олександрівна ІЛЬГОВА,

курсантка навчальної групи Ф4-301

Харківського національного університету в внутрішніх справах

ПРОЦЕДУРА УСИНОВЛЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

В умовах збройної агресії РФ проти України актуальними стали питання щодо процедури усиновлення в умовах воєнного часу. Внаслідок ворожих обстрілів по мирному населенню зі сторони противника, на жаль, багато дітей залишаються без батьків, але є небайдужі люди які здатні взяти на себе відповідальність за життя дитини.

Перші від початку повномасштабної війни зміни до процедури усиновлення були внесені Постановою Кабінету Міністрів України №618 від 24 травня 2022 року. У разі коли усиновлена дитина тимчасово переміщена (евакуйована) за межі України під час введення на території України надзвичайного або воєнного стану, усиновлювачі зобов'язані забрати дитину в присутності посадової особи консульської установи України після пред'явлення:

1. Копії рішення суду про усиновлення та документів усиновлювачів, що посвідчують їх особу.

2. Письмове погодження Нацсоцслужби, узгодженого із службою у справах дітей, яка готувала висновок про доцільність усиновлення та відповідність його інтересам дитини, або у разі, коли у такої служби у справах дітей відсутні технічні можливості внаслідок бойових дій виконувати свої повноваження, - із службою у справах дітей обласної, Київської міської військової адміністрації за місцем взяття дитини на місцевий облік. Письмове погодження надається Нацсоцслужбою за зверненням усиновлювачів протягом трьох робочих днів з дня його надходження.